

по-бързо и по-правилно. На сжщото мѣсто и днесъ има младъ салкътъ (акация).

Въ селската църква „Св. Георги“ не се помни никога да се е чело, пѣло, служило по гръцки езикъ. Черковнитѣ книги и Софроніето се пазѣха винаги въ църквата и всѣки можеше да ги чете. За съжаление, много отъ тѣхъ, поради овехтѣване и влага, бѣха прибрани и днесъ не могатъ да се намѣрятъ.

Свещеници и пѣвци. — Въ църквата служеха мѣстни хора, учили въ манастиритѣ килийно учение, или по други села (Церова Кория, Килифаревѣ) въ частни училища. Селото не е било лишавано никога отъ грамотни люде. По-късно ще посочимъ, че нѣкой рисувачь *Недѣлко* отъ Федова чифликъ нарисувалъ образа на нѣкакъвъ светець въ църковната книга Осмогланикъ въ Плаковски манастиръ и се подписалъ отдолу (1790 г.). Въ Юбилейната книга на с. Дебелець се споменува, че първиятъ учителъ, който открилъ килийното училище и преподавалъ въ 1830 година въ сжщото село, билъ даскалъ *Драганъ* отъ Феда бей, прочутъ по своето хубаво черковно пѣние. Въ Землеописанието на *К. Фотиновъ* отъ 1843 г. между спомоществателитѣ сж записани: Пѣснословесни *Стефанъ*, *попъ Серафимъ*, *Георги Ботевъ*, *Стоянъ Георгиевъ* и *Ради Марковъ* отъ Федабей. Пакъ въ Юбилейната книга на с. Дебелець, стр. 135 е забелязано, че въ 1863 год. въ Дебелець учителствувалъ *Марко попъ Драгановъ* отъ с. Федабей (Мариино). Той е запомненъ като сладкогласенъ пѣвецъ. Заплатата му била 500 гр. и прехраната за година.

Свещеници и учители.

За пръвъ (запомненъ) свещеникъ се сочи духовникътъ *Дамаскинъ* (ок. 1840 г.). При него дошелъ, като пѣвецъ и килийски учителъ, иеромонахъ *Серафимъ*. Той ималъ сестра, омжжена за Станю отъ Радославова родъ въ Мариино. Серафимъ събралъ момчета и открилъ училище. При него изучавали църковенъ редъ, пѣние, четмо и писмо двама младежи — *Костадинъ Ганевъ* и *Ради Марковъ*. Първиятъ билъ ржкоположенъ за свещеникъ въ Срѣднитѣ колиби и сетне замѣстилъ Дамаскина въ селото. Билъ гласовитъ и буденъ свещеникъ, а вториятъ Ради Марковъ, отишелъ при вуйка си въ Дрѣновския манастиръ да се учи. Следъ 2 години се условилъ за учителъ въ с. Дичинъ. Тамъ става злополука съ него. Ритва го въ колѣното конь и той окуцава, поради което не билъ приетъ за свещеникъ. Въ село Дичинъ Ради Марковъ учителствувалъ 8 години (1842 — 1850). Въ Мариино село се оженилъ и учителствувалъ до 1876 г. Неговата учебна стая (килия) бѣ въ метоха отъ дѣсно на чардака.